97. Jäders kyrka, Östra Rekarne hd.

Pl. 46, 47.

Litteratur: Österberg, Beskrifning af Jäders socken och kyrka, ms, s. 62, teckning 16; Dybeck, Runa fol. II, 40.

Runstenen anträffades vid orgelläktarens ombyggnad 1866, då grundgrävning för de nya pelarna under densamma skulle göras, ungefär en aln (59 cm) under kyrkogolvet på norra sidan om stora gången. Runstenen står nu stödd mot tornets norra vägg.

Ämnet är granit men av ett något skiffrigt och flagigt slag. Höjden är 1,85 m, bredden nedtill vid övre slinglinjen 1,10 m, slingans bredd 10 cm.

Ristningen är nött. Inskriften börjar med 1—13 **asgautr : raisti**, av 1 **a** saknas nedre staven. I 14—17 **stin** finnes av **ᛋ s** blott övre och nedersta staven, av 15 **t** blott staven. Efter **þena :**, vari bistaven på **þ** är mycket matt, är inskriften på en lång sträcka bortnött eller bortslagen. Detta stycke har innehållit ordet »efter» och namnet på den döde, av vars näst sista runa **r** en svag skugga finnes och vars sista runa synes hava varit **l** eller kanske **t**, blott spetsen av bistaven synes. Under antagande, att »efter» varit **eftir**, som på Sö. 102 Vävle, fylles återstående utrymme av **iarl**, som förekommer på Sö. 103 Vävle.

Slingans inskrift avslutas med **faþur : sin**, som fortsättes på stenens vänstra kant uppifrån nedåt med: × **fostra : arna**.

Inskriften är alltså följande:

Framsidan: **asgautr : raisti : stin : þena :** — *rl* : **faþur : sin** Vänstra kanten: × **fostra : arna**
5 10 15 20 25 30 35 40

Ordet **fostra** kan betyda »fosterfader», »fosterson» och »fosterbroder». Beteckningen skall ju lända den avlidne till heder, och då denne är gammal nog att hava en son, förefaller betydelsen »fosterbroder» sannolikast.

Översättning: Asgöt reste denna sten efter (N. N.) sin fader, fosterbroder till Arne.

---

98. Jäders kyrka, Ö. Rekarne hd.

Pl. 47.

Litteratur: D 8vo 31; Österberg, Beskrifning af Jäders socken och kyrka, ms, s. 62, teckning 15; Ransakn. 1667—84.

Runstenen är fästad i södra kyrkoväggen c:a 2,70 m från marken, är halvklotformig med c:a 39 cm diameter och kallas av folket »limpan».

Ämnet är gråsten, enligt D 8vo 31 marmor, enl. Österberg »sämre kalkart».

Kring en insänkning i mitten stå de 10 cm höga runorna begränsade av linjer både upptill och nedtill, innanför den senare antyder en fördjupning ännu en inre ring.

På halvklotets nedre hälft är all ristning bortfrätt. Där har namnet på ristaren och den avlidne funnits, antagligen i förkortad ristning, likaså ett av inskriftens övriga ord: × **risti** × **run** × **ʀft** — »ristade run(or) efter — —».